

První vize – Zjevení 1:9-3:22

Tajemství Bible – L. Hodač

Přehled literární struktury první vize

Vize I, 1:9-3:22. Tato vize má dvě části.

Část A, Scéna vítězného představení, 1:9-20. Kristus se zjevuje Janovi na ostrově Patmos jako Ten, který je od věčnosti živý a všemohoucí. Jako Ten, který se prochází mezi sedmi svícny, které reprezentují sedm církví.

Část B, Základní popis proroctví, kap. 2 a 3 Kristus oslovuje sedm církví podle potřeb – okolností, ve kterých se nacházejí. Chválí je, kárá je, varuje je a napomíná podle toho, jaký je jejich vztah k Němu.

Část A, Scéna vítězného představení, 1:9-20.

V těchto verších je popsáno Janovo setkání se vzkříšeným a oslaveným Ježíšem Kristem na ostrově Patmos a okolnosti, za jakých Jan vizi obdržel. Věci, které viděl, mají být sděleny 7 církvím.

Výklad devátého verše.

Zjevení 1:9 Já Jan, váš bratr a společník v Ježíšově soužení, království a vytrvalosti, jsem se kvůli Božímu slovu a kvůli svědectví o Ježíši ocitl na ostrově zvaném Patmos. Pisatel knihy se představuje jako: Já Jan, váš bratr. To nám připomíná proroka Daniela, který používal stejný způsob představení.

Daniel 8:15 Já Daniel jsem sledoval to vidění a snažil se je pochopit, když vtom přede mnou náhle stanula jakoby mužská postava.

V desáté kapitole knihy Daniel se prorok setkává s Ježíšem Kristem, který je popsán způsobem, který je téměř identický s tím, jak vidí vzkříšeného Krista i apoštol Jan.

Daniel 10:4-6 ⁴Čtyřicátého dne prvního měsíce jsem stál na břehu veliké řeky Tigris. ⁵Zvedl jsem oči a hle, spatřil jsem jakéhosi muže oděného plátnem a přepásaného na bocích pásem z ryzího zlata. ⁶Tělo měl jako z chrysolitu, tvář jako blesk, oči jako hořící pochodně, paže a nohy jako třpyt leštěného bronzu a jeho hlas zněl jako burácení zástupů.

Knihy Zjevení rozvíjí do detailu události, které kniha Daniel nastiňuje.

Apoštol Jan se identifikuje se všemi, kterým píše knihu Zjevení. Je jejich bratrem ve všem, co prožívají. Pro svědectví o Ježíši a Jeho království byl tvrdě pronásledován.

Janovo pronásledování bylo předobrazem pronásledování, se kterým se setkají všichni křesťané během dějin křesťanské církve. Tak jako byl Ježíš s Janem na ostrově Patmos, byl, je a bude se všemi křesťany v jejich utrpení.

Ježíš Kristus je ztělesněním Božího království. Když Ježíš vládne v srdci člověka, tak takový člověk už má Boží království ve svém nitru. Apoštol Jan prožíval pronásledování na ostrově Patmos, protože byl součástí Božího království. Princ tohoto světa kontroloval srdce císaře Domiciána, když mu Jan to Boží království nabízel. Každý člověk který akceptuje Ježíše Krista jako svého spasitele, již je v duchovním slova smyslu v Božím království. Proto Ježíš Kristus učil své následovníky, aby nejprve hledali Boží království.

Matouš 6:33 Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a toto vše vám bude přidáno.

Matouš 21:43 Proto vám říkám, že Boží království vám bude vzato a bude dáno lidu, který ponese jeho ovoce.

Lukáš 17:21 Nebude možné říci: „Je tu!“ anebo: „Je tam.“ Boží království už je přece mezi vámi!"

Řecky se slovo vytrvalost řekne hupomone. To se dá přeložit jako pevná nebo trpělivá vytrvalost. V Ježíši Kristu jsme spolu účastníky v utrpení, království a pevné, trpělivé vytrvalosti. Pevná, trpělivá vytrvalost, která vede k vítězství nad hříchy a ďáblem, je charakteristickou vlastností všech lidí, kteří budou jednoho dne v Božím království.

Apoštol Jan se ocitl na ostrově Patmos, **protože** kázal Boží slovo a svědčil o Ježíši a ne proto, aby tam Boží slovo obdržel.

Ve **Zjevení 6:9** se dočteme že: Když otevřel pátou pečeť, viděl jsem pod oltářem duše zavražděných pro **Boží slovo a pro svědectví**, jehož se drželi.

Zjevení 1:2 a ten vydává svědectví o všem, co viděl - je to **Boží slovo a svědectví Ježíše Krista**.

Zjevení 11:7 Až ale dokončí své svědectví, ona šelma vystupující z propasti proti nim povede válku, zvítězí nad nimi a zabije je.

Zjevení 19:13 Byl oblečen rouchem nasáklým krví a jeho jméno je Slovo Boží.

Z těchto textů vyplývá, že všechno, co se odehrává v dějinách, pokud se týká křesťanů, je kvůli Božímu slovu a svědectví Ježíše Krista. Ježíš je ztělesněné Boží slovo. Je naší jedinou nadějí v tomto životě a bude naším životem v budoucím světě.

Výklad desátého verše.

¹⁰V den Páně jsem byl ve vytržení Ducha a uslyšel jsem za sebou mocný hlas, jako zvuk polnice,

Jan byl ve vytržení v den Páně. Vytržení proroka ve vizi je stav, kdy člověku přirozené pozemské vnímání věcí je nahrazeno duchovními vjemy, které jsou zprostředkované Svatým Duchem.

Den Páně se řecky řekne kuriake hemera. Tento výraz je použit v celé Bibli jen na tomto místě. Kdyby byl výraz den Páně myšlen ve smyslu druhého příchodu Ježíše Krista, tak by zde v řečtině byl použit výraz hemera tou kuriou nebo hemera kuriou.

Zde je ale použit výraz kuriake hemera. Mnozí si myslí, že se tento výraz vztahuje na neděli, protože u církevních otců je tento výraz použit pro první den týdne. Také v moderní řečtině se neděle řekne kuriake. Ale je jen jeden kuriake hemera.

Izaiáš 58:13-14 ¹³Když se tvá noha vyhne sobotě, aby sis v můj svatý den nedělal, co chceš, když budeš sobotu nazývat svým blahem, Hospodinovým svatým a slavným dnem, a budeš ji slavit tak, že upustíš od svých cest, aby sis nedělal, co chceš, a s řečmi přestaneš, ¹⁴tehdy v Hospodinu rozkoš nalezneš a já tě dovedu na výšiny země, abys užíval dědictví svého otce Jákoba. Tak promluvila ústa Hospodina.

Marek 2:27 Potom dodal: "Sobota byla učiněna pro člověka, ne člověk pro sobotu.

Matouš 12:8 Syn člověka je totiž pánem i nad sobotou."

Pro apoštola Jana byl den Páně sobota sedmého dne. Když nepochopíme, co je den Páně, tak budeme mít v pozdějším studiu problém rozlišit, co je znamení šelmy a co je Boží pečeť v kapitolách 7 a 13.

Jan, který byl ve vytržení ducha, slyšel za sebou mocný hlas jako polnice. Otázkou je, proč slyšel hlas za sebou a ne před sebou? Vize, které Jan od tohoto okamžiku obdrží, se z větší části budou týkat budoucnosti. V hebrejském způsobu myšlení je budoucnost za zády člověka, protože budoucnost nezná, nevidí ji. Je to jako, když jedeme ve vlaku zády k cíli. Vidíme pouze věci, které nás již minuly. Mocný hlas jako polnice ohlašuje příchod samotného Boha.

Exodus 19:16-17 ¹⁶Ráno třetího dne pak nastalo hřmění a blýskání. Nad horou se objevil těžký oblak a znělo mocné troubení rohu. Všechnen lid v táboře se třásl. ¹⁷Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a lid se postavil při úpatí hory.

V novém zákoně hlas jako polnice oznamuje objevení se Krista v oblacích.

Matouš 24:30-31 ³⁰Tehdy se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechna pokolení země kvílet a spatří Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s velikou slávou a mocí. ³¹A on pošle své anděly s hlasitou polnicí a ti shromáždí jeho vyvolené ze čtyř světových stran, od jednoho konce nebe až po druhý.

1. List Korintským 15:51-52 ⁵¹Prozradím vám teď tajemství: Všichni nezemřeme, ale všichni budeme proměněni ⁵²naráz, v okamžiku, za zvuku polnice ohlašující konec. Až zatroubí, mrtví budou vzkříšeni k nesmrtelnosti a my budeme proměněni.

1. List Tesalonickým 4:16 Ozve se burčující povel, hlas archanděla a Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe a tehdy jako první vstanou mrtví v Kristu.

Jinými slovy hlas jako polnice oznamuje přítomnost Boha, který promlouvá. Poselství knihy Zjevení je stejně důležité, jako bylo vyhlášení desatera, protože obojí pochází od Ježíše Krista.

Výklad jedenáctého verše.

¹¹Jak říká: „Já jsem Alfa i Omega, ten první i poslední, co vidíš, napiš do knihy a pošli sedmi církvím: do Efesu, do Smyrny, do Pergamonu, do Thyatir, do Sard, do Filadelfie a do Laodikeje.“

Ježíš o sobě říká, že je Alfa i Omega, první i poslední. Tato fráze je výzvou pro každého, kdo pochybuje o tom, že Ježíš nebyl jen obyčejným člověkem.

Jan měl napsat to, co viděl, do knihy. Ve svých vizích viděl Jan panoramatické scény plné symbolů, které vyjádřil jak nejlépe to pro lidský jazyk je možné. Mnohé z těchto symbolů reprezentují nadpozemské věčné pravdy, které přesahují zkušenost člověka. Někdy apoštol jako by hledal slova, která by nejlépe vyjádřila to, co vidí. Například, když popisuje trůní scénu ve 4. kapitole. Kniha Zjevení nám umožňuje zvláštním způsobem nahlédnout do dálav vesmíru, do velkého sporu mezi Kristem a Satanem a do slávy konečného vítězství a Nové země.

Dopisy 7 církvím jsou první ze série sedmiček v knize Zjevení. Protože v knize Zjevení je tolik symbolů spojených s číslem 7, musíme z toho vyvodit, že i číslo 7 je samo o sobě symbolické. Je zřejmé, že v provincii malá Asie bylo více než 7 církví. Například v Hierapolis a Kolosách. Koloským 4:13. Z těchto důvodů můžeme dedukovat, že si Bůh vybral těchto 7 sborů, protože okolnosti, ve kterých se nacházely, byly typické pro celou církev, jak v době apoštolů, tak i v celé křesťanské éře. Přestože tato poselství byla adresovaná církvím v Malé Asii v Janově době, musí být také relevantní pro celou církev v budoucnosti. Když studujeme historii, tak zjistíme, že tato poselství zvláštním způsobem popisují 7 období dějin křesťanské církve. Číslo 7 je číslem plnosti a proto musíme tato poselství chápat jako popis církve ve všech dobách.

Vize oslaveného Krista 1:12-20

Výklad dvanáctého verše.

12 Obrátil jsem se tedy, abych viděl ten hlas, který se mnou mluvil. Když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svíců

První, co apoštol Jan vidí, když se obrátí, je 7 zlatých svíců. Křesťané prvního století jasně věděli, že se jedná o obraz z prvního oddělení hebrejské svatyně, kde byl sedmiramenný svícen jedním ze třech kusů nábytku. Tento svícen stál na jižní straně svatyně proti stolu s předloženými chleby, který byl na straně severní. Na západní straně byl pak ještě kadidlový oltář. Bez správného chápání hebrejské svatyně a činnosti, kterou v ní provádí velekněz, není možné správným způsobem pochopit knihu Zjevení. Kniha Zjevení představuje Ježíše Krista jako velekněze, který slouží ve prospěch své církve.

Židům 4:14-16 ¹⁴Když máme tak úžasného velekněze - Božího Syna Ježíše, který vešel až do nebe - držme se pevně svého vyznání. ¹⁵Nemáme ovšem velekněze neschopného cítit s našimi slabostmi, ale takového, který byl v každém ohledu zkoušen jako my, avšak zůstal bez hříchu. ¹⁶Proto přistupme k trůnu milosti se smělou důvěrou, abychom došli milosrdenství a našli milost, když potřebujeme pomoci.

Židům 7:24-26 ²⁴ale jeho kněžství je trvalé, protože žije navěky. ²⁵Proto také může dokonale spasit ty, kdo skrze něj přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval. ²⁶Přesně takového velekněze jsme potřebovali! Je svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad sama nebesa.

Ve dvacátém verši první kapitoly se dočteme, že těch 7 svíců reprezentuje 7 církví. Ve starém zákoně měl Izrael být svědkem Boha Stvořitele a zdrojem duchovního světla pro všechny národy.

Izaiáš 42:6-7 ⁶Já Hospodin povolal jsem tě k vítězství a za ruku tě pevně uchopil; já tě ochráním. Svému lidu dám tě do smlouvy, světlem národů tě učiním, ⁷abys slepé oči otevřel, abys vyvedl vězně z žaláře a z vězení ty, kdo sedí v temnotě.

Izaiáš 49:6 nuže, on praví: Málo na tom, abys jako můj služebník obnovil Jákobovy kmeny a přivedl nazpět ty, kdo z Izraele přežili. Světlem národů proto činím tě, aby má spása obsáhla celý svět.

Izaiáš 60:1-3 ¹Vstávej, zaskvěj se, tvé světlo už je tu, Hospodinova sláva vzešla nad tebou! ²Hle, tma přikryje zemi a soumrak národy, nad tebou ale vzejde Hospodin, jeho sláva nad tebou se objeví. ³Ke tvému světlu půjdou národy a králové k jasu tvého svítání.

V době nového zákona je tato role převedena na křesťanskou církev.

Matouš 5:14-16 ¹⁴Vy jste světlo světa. Město ležící na hoře nemůže být skryto. ¹⁵Stejně tak se nerozsvěcí lampa, aby ji postavili pod vědro, ale na svícen a tehdy svítí všem, kdo jsou v domě. ¹⁶Tak ať vaše světlo září před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích."

Filipským 2:14-15 ¹⁴Všechno dělejte bez reptání a dohadování, ¹⁵abyste byli nezkažení a nevinní jako neposkvrněné Boží děti uprostřed pokřiveného a zvráceného pokolení, ve kterém záříte jako světla ve světě.

Křesťanská církev má odrážet světlo Kristova charakteru, protože Ježíš Kristus je světlem světa. **Jan 8:12** Ježíš k nim pak znovu promluvil: "Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude už chodit v temnotě, ale bude mít světlo života."

Také Boží slovo je v duchovním slova smyslu světlem. **Žalm 119:105** Svíce mým krokům je slovo tvé, svítí mi na cestě. Když člověk vidí světlo zářící z Božího slova a přijme ho, tak se seznámí s Ježíšem, který je světlem světa a tím se sám stane světlem pro svět.

Výklad třináctého verše.

¹³a uprostřed těch svíců jakoby Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného na prsou zlatým pásem.

Ježíš se v tomto verši představuje Janovi jako syn člověka. Je zde zdůrazněna myšlenka Ježíšova lidství. Řecky se syn člověka řekne huios anthropou. V řečtině zde není určitý člen. Je to přesný překlad aramejského kebar enash, který použil prorok Daniel v 7. kapitole verš 13.

Daniel 7:13 Potom to noční vidění pokračovalo: Hle, přichází s nebeskými oblaky synu člověka podobný. Před Odvěkého předstoupil, před jeho tvář ho přivedli.

Při své inkarnaci vzal na sebe Boží Syn podobu člověka. Tím jednou provždy spojil božství s lidstvím.

Židům 2:14 A protože děti jsou si příbuzné tělem a krví, právě tak se i on stal člověkem, aby svou smrtí zlomil moc toho, který měl moc smrti (to jest ďábla),

Litující hříšník je tedy před Bohem Otcem reprezentován někým, kdo je mu podobný. Někým, kdo byl pokoušen podobným způsobem, jako jsme my lidé, někým kdo prožíval podobné emoce, útrapy a pronásledování, jako my.

Ve verších 1 až 9 se Ježíš Janovi představil jako Pantokrator. Vládce všeho. Ve verších 13 až 17 se Ježíš představuje jako syn člověka.

Ježíš je oděn dlouhým rouchem, které sahalo až k nohám. Taková roucha nosili v dávných dobách kněží a králové. Takové roucho symbolizovalo vážnost a autoritu jejich úřadu. Také je na prsou přepásán zlatým pásem. Tento pás nám připomíná hebrejské slovo pro Všemohoucí – El Shaddai. Ježíš je El Shaddai. Jméno El Shaddai

je odvozeno od hebrejského slova shadd, což znamená na prsou přepásaný ve smyslu, ten, který je spravedlivý a živý, nebo dává život svému lidu – církvi. Izaiáš 11:5 a Žalm 91:1 vystihuje přesně tuto myšlenku.

Izaiáš 11:5 Na bedrech přepáše se spravedlností, věrnost ponese jako pás na bocích

Žalm 91:1 Ve skrýši Nejvyššího kdo přebývá, ve stínu Všemohoucího bude spočívat.

Výklad čtrnáctého verše.

¹⁴Vlasy na hlavě měl bílé jako bílá vlna, bílé jako sníh. Oči měl jako plamen ohně,

Bílá barva v Bibli je barvou čistoty a spravedlnosti.

Izaiáš 1:18 Potom to můžeme spolu probrat, praví Hospodin: Jsou-li vaše hříchy rudé jak šarlat, zbělají jako sníh. Jsou-li jak purpurová látka, budou jak vlna beránčí.

Zjevení 7:9 A hle, potom jsem spatřil veliký zástup, který by nikdo nemohl sečíst, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, jak stojí před trůnem a před Beránkem, oblečení do bílých rouch. V rukou měli palmové ratolesti.

Tak, jako apoštol Jan popisuje v tomto verši oslaveného Ježíše Krista, tak prorok Daniel popisuje Boha Otce, neboli Odvěkého, v 7. kapitole své knihy.

Daniel 7:9 Díval jsem se dál a uviděl toto: Byly rozestaveny trůny a Odvěký se posadil. Roucho měl bílé jako sníh, vlasy na hlavě jak vlnu beránčí. Jeho trůn - žhnoucí plameny a jeho kola - oheň hořící!

Prorok Ezechiel, když se snaží popsat slávu Boha a jeho trůnu, tak vidí spoustu očí.

Ezechiel 1:15-20 ¹⁵Díval jsem se na ně a hle - při každé z těch bytostí se čtyřmi tvářemi stálo na zemi jedno kolo. ¹⁶Jejich vzhled a složení bylo následující: Třpytila se jako chrysolit a všechna čtyři vypadala stejně. Složení měla takové, že napohled bylo jakoby kolo uprostřed kola. ¹⁷Když se pohybovala, mohla jet na všechny čtyři strany, cestou nezatáčela. ¹⁸Loukotě měla ohromné, až z nich šla hrůza, a každá z těch čtyř loukotí byla kolem dokola plná očí. ¹⁹Když se bytosti pohybovaly, hýbala se kola s nimi, a když se bytosti vznášely nad zemí, vznášela se i kola. ²⁰Kamkoli zamířil Duch, tam šly - kamkoli Duch zamířil. Kola se s nimi také vznášela, neboť ta kola měla v sobě ducha života.

Božím očím nikdy nic neunikne. Ani žádný zločin, ani laskavý skutek. Vše je zapsáno v knihách. Bůh bude soudit každého člověka podle jeho skutků. Oči jako plamen ohně symbolizují pronikavost Božího pohledu.

Výklad patnáctého verše.

¹⁵nohy jako bronz rozžhavený v peci a hlas jako zvuk mohutných vod.

Když někdo v dobách starého zákona položil na něco nohu, tak to byl výraz toho, že mu to patří. Obraz Ježíše stojícího uprostřed 7 svícňů, které jsou symbolem jeho církve všech dob, symbolizuje jeho majetnický nárok. Jeho nohy jsou doslova zakořeněny na jeho území a jeho království. Je majitelem a vládcem nad všemi. To, že Jeho nohy vypadají jako bronz rozžhavený v peci, umocňuje nádheru a slávu Jeho osoby.

Ježíšův hlas zněl jako zvuk mohutných vod. To nám připomíná text z knihy proroka **Ezechiela 43:1-2** ¹Poté mě přivedl k východní bráně ²a hle - od východu přicházela sláva Boha Izraele! Jeho hlas zněl jako zvuk mohutných vod a jeho slávou se rozzářila země.

Ježíšův melodický, jasný a laskavý hlas, který k nám z Bible promlouvá i dnes, oslovuje každého člověka, který hledá pravdu a je ochoten naslouchat. Když Bůh Otec slyší Ježíšův hlas, který se za nás přimlouvá, tak je to jako kdyby naslouchal hlasu všech, kteří touží po věčném společenství se svým nebeským Otcem. Satan hovoří za ty, kteří se přidali k jeho vzpouře proti Stvořiteli.

Výklad šestnáctého verše.

¹⁶V pravé ruce měl sedm hvězd a z úst mu vycházel ostrý dvojsečný meč. Jeho tvář zářila jako slunce v poledne.

Lidé v antických dobách věřili, že hvězdy řídí lidské osudy. Autoři Bible si takovou víru uvědomovali. O tom hovoří kniha Job.

Job 38:31-33 ³¹Umíš Plejády pouty připoutat anebo povolit Orionův pás? ³²Dáváš v jejich čas vyjít planetám, vedeš Medvědici a její mláďata? ³³Ovládáš nebeská pravidla? Zařídíš, aby se jimi země řídila?

Ve skutečnosti ovšem hvězdy neřídí lidské osudy. Naopak je to Bůh, který řídí a ovládá chod nebeských těles. Je to On, který drží všechna nebeská tělesa pevně ve svých rukách. Podle Zjevení 1:20 je těch 7 hvězd 7 andělů církve. Slovo anděl, řecky *aggeloi* znamená posel ať již pozemský nebo nebeský. Ze souvislosti se zdá, že je pravděpodobnější, že se zde spíše jedná o starší, nebo vůdce sedmi sborů. Ježíš tedy řídí osud své církve. Drží ji pevně ve svých rukách.

Z úst Ježíše vychází ostrý dvojsečný meč. Dvojsečný meč je ve starém zákoně spojován s výkonem exekutivního soudu nad bezbožnými lidmi.

Žalm 149:6-9 ⁶Z plna hrdla ať Boha vyvýší, dvojsečný meč ať v rukách třímají, ⁷aby konali pomstu nad pohany, aby trestali mezi národy, ⁸jejich krále aby svázali řetězy, jejich velmože aby sevřeli železy, ⁹zapsaný rozsudek aby nad nimi vykonali - to je ctí všech jeho oddaných!

Prorok Izajáš předpovídá příchod Spasitele, který bude mít ústa jako ostrý meč.

Izajáš 49:1-2 ¹Poslouchejte mě, ostrovy, daleké národy, slyšte mě: Hospodin mě povolal už od narození, pojmenoval mě už v lůně matčině. ²Jak ostrý meč má ústa učinil, v stínu své ruky ukryl mě; učinil ze mě vybroušený šíp a schoval si mě do toulce.

Toto proroctví se naplnilo ve Zjevení 19, kde vidíme přicházejícího Krista, z jehož úst vychází ostrý meč, aby vykonal soud nad bezbožnými, zlými lidmi.

Zjevení 19:15-16 ¹⁵Z jeho úst vycházel ostrý meč, aby jím bil národy. On sám je bude pást železnou holí; on sám bude šlapat vinný lis planoucího hněvu Všemohoucího Boha. ¹⁶Na svém rouchu a na boku má napsané jméno: KRÁL KRÁLŮ A PÁN PÁNŮ.

Ve Zjevení 2 kapitole vede Kristus válku s církví v Pergamu.

Zjevení 2:12 "Andělu církve v Pergamonu napiš: Toto praví Ten, který má ostrý dvojsečný meč:

Zjevení 2:16 Proto čiň pokání. Jinak k tobě brzy přijdu a budu s nimi bojovat mečem svých úst.

Apoštol Pavel nabádá křesťany v dopise Efeským. **Efeským 6:17** Vezměte si také prilbu spasení a meč Ducha, jímž je Boží slovo.

Židům 4:12 Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč. Proniká až k rozhraní duše a ducha, až do morku a kloubů, až do srdce, kde zkoumá jeho myšlenky a úmysly.

To, že Kristus má meč ve svých ústech a ne v ruce, naznačuje, že válka, o kterou se zde jedná, je spíše válkou duchovní. Tím mečem je Boží slovo. Jde o to, co je pravda o Bohu, plánu spasení a válce proti silám zla. Je to válka teologická, válka slov a argumentů. Boží slovo je měřítkem soudu nad všemi lidmi.

Kristův obličej zářil jako slunce v poledne. Apoštol Jan již dříve ve svém životě zažil situaci, při které viděl oslaveného Krista oděného nebeskou slávou.

Marek 9:2-3 ²Po šesti dnech Ježíš k sobě vzal Petra, Jakuba a Jana, vyvedl je samotné stranou na vysokou horu a proměnil se před nimi. ³Jeho šaty se rozzářily a úplně zbělely, tak jak by je žádný bělič na zemi nemohl vybělit.

Apoštolu Janovi bylo na ostrově Patmos dovoleno vidět oslaveného Ježíše do té míry, do jaké se smrtelník může dívat na Boha a zůstat naživu. Zlí lidé budou jednoho dne zničeni slávou jeho příchodu.

2. List Tesalonickým 2:8 Až se pak objeví ten bezbožník, Pán Ježíš ho zahubí dechem svých úst, zničí ho jasem svého příchodu.

Zjevení 6:16 Tehdy říkali horám a skalám: "Padněte na nás a skryjte nás před Tím, jenž sedí na trůnu, a před hněvem Beránka!

Popis Ježíše, jak nám ho apoštol Jan v těchto verších předává, znázorňuje nejenom to, jak Ježíš vypadá, ale i to, co dělá a také Jeho charakter. Následovníci Ježíše na této zemi musí skrze jeho zásluhy a skrze Jeho moc manifestovat stejný charakter. Musí být živými dopisy Kristovy lásky, které mohou být čteny všemi lidmi. Roucho spravedlnosti musí překrýt všechny lidské nedostatky a chyby. Boží pravda musí ovládat lidské životy. Očištěn Kristovou krví je hříšník bílý jako sníh. Tak jako Ježíš prošel utrpením a pak byl oslaven, tak i jeho církev bude očištěna ohněm pronásledování a posléze oslavena. Každý křesťan bude Janovým bratrem v soužení, ale i ve slávě Kristova království.

Výklad sedmnáctého verše.

¹⁷Když jsem ho spatřil, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. Tu na mě položil svou pravici a řekl: "Neboj se. Já jsem Ten první i poslední,

Jan, oslněn nebeskou slávou vzkříšeného Krista, padá na zem, jako by byl mrtvý. To je běžná reakce hříšného člověka, když se setká se svatým Bohem. Podobnou zkušenost měli i jiní proroci jako např. Daniel a Ezechiel. I apoštol Petr, když mu došlo, kdo vlastně Kristus je, tak před ním padl na kolena.

Lukáš 5:8 Když to Šimon Petr uviděl, padl před Ježíšem na kolena. "Odejdi ode mě, Pane!" zvolal. "Jsem jen hříšný člověk!"

Ježíš se Jana dotkl. Ježíšův dotek působí v životech lidí zázraky. Bral do náruče malé děti a žehnal jim. Dotýkal se lidí nemocných leprou a uzdravoval je. Dotýkal se slepých očí lidí a oni zase mohli vidět. Dotýkal se uší a jazyků hluchých a němých a oni slyšeli a mluvili. Dotýkal se i mrtvých a oni ožili. Ruka, která udržuje celý vesmír, planetu zemi a i svoji církev při životě, dává zdraví a život každému jednotlivému člověku.

Větu: „Neboj se!“ slyšel Jan z Ježíšových úst ve svém životě již mnohokrát. Proč se nemá bát? Protože Ježíš je první i poslední, počátek i konec, alfa i omega. Ježíš nám touto větou připomíná proroka **Izajáše 44:6-7** ⁶Toto praví Hospodin, král a vykupitel Izraele, Hospodin zástupů: Já jsem první a já jsem poslední, kromě mě není žádný Bůh. ⁷Kdo je jako já? Ať to ohlásí! Ať mi to oznámí a vyloží! Odedávna, kdy jsem ustavil svůj lid, kdo jim oznamuje věci příští a budoucí?

Tím, že zde Ježíš používá výrok Boha starého zákona, jasně říká, že on je tím Bohem staré smlouvy. Vzkříšený Kristus, podobný Synu člověka, naplňuje Boží zaslíbení dané dávnověkému Izraeli.

Leviticus 26:12 Budu se mezi vámi procházet, budu vaším Bohem a vy budete mým lidem.

Tím, že se Ježíš prochází mezi 7 svícny, ukazuje, že slouží své církvi. Je ve všech dobách její jedinou nadějí na záchranu, obzvláště v dobách pronásledování. Bůh promlouvá ke svému lidu skrze proroka Izajáše.

Izajáš 43:10-13 ¹⁰Vy jste mí svědkové, praví Hospodin, a můj služebník, jehož jsem vyvolil, abyste poznali a uvěřili mi a porozuměli, že já jsem. Žádný bůh nebyl přede mnou utvořen a ani po mně nebude. ¹¹Já, já sám jsem Hospodin a není spasitele kromě mne. ¹²Já jsem oznámil, já zachránil a ohlásil, když jste žádné cizí bohy neměli. Vy jste mí svědkové, praví Hospodin, že já jsem Bůh. ¹³Dříve než byl den, já jsem. Z mé ruky nikdo nevyrvé. Když konám, kdo to vrátí zpět?

Výklad osmnáctého verše.

¹⁸(Já jsem) ten Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živý na věky věků. Já mám klíče smrti i záhrobí.

Hlavním tématem Janova evangelia i jeho epištol je skutečnost, že Ježíš je **ten Živý**.

Jan 14:6 "Já jsem ta cesta, pravda a život," odpověděl Ježíš. "Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

Jan 1:1-4 ¹Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha. ³Všechno povstalo skrze něj a bez něj nepovstalo nic, co je. ⁴V něm byl život a ten život byl světlem lidí.

Jan 5:26 Jako má Otec život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě,

Ježíš zemřel za naše hříchy. Překonal moc smrti. Vstal z mrtvých a nyní slouží v nebeské svatyni ve prospěch svého lidu. Ježíšovo božství je pro věřícího člověka zárukou věčného života. Ježíš drží ve svých rukách klíče smrti i záhrobí. V řečtině je zde uvedeno slovo hades, které může znamenat smrt, peklo nebo hrob. V celém vesmíru je jenom jedna jediná bytost, která má tu moc dát opět život lidem, kteří spí v hrobech. Ale Ježíš má i moc nad smrtí jako takovou. Satan je vládcem nad smrtí, tím, že drží lidi jako zajatce v jejich hrobech. Ve Zjevení 20:14 se dočteme, že smrt - řecky thanatos a hrob - řecký hades budou vrženy do ohnivého jezera.

Zjevení 20:14 Smrt i Záhrobí byly uvrženy do ohnivého jezera - to je ta druhá smrt.

Lidé, kteří upínají svoji naději k Ježíši Kristu, budou jednoho dne odměněni vítězstvím nad hrobem a smrtí. V Ježíši Kristu může každý člověk obdržet dar věčného života.

Zjevení 2:10-11 ¹⁰Nic se neboj toho, co máš vytrpět. Hle, ďábel uvrhne některé z vás do vězení, abyste byli vyzkoušeni, a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až do smrti a dám ti korunu života. ¹¹Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim: Kdo vítězí, tomu druhá smrt neublíží.

Výklad devatenáctého verše.

¹⁹Zapiš tedy, co jsi viděl, co se děje a co se bude dít potom.

Jan měl zapsat všechno, co viděl, ve světle skutečností, že Ježíš je ten první i poslední, ten živý, ten který překonal hrob, peklo a smrt, ten, který má moc nad démonickými mocnostmi, tedy padlými anděly, kterým vládne satan, které ohrožují naše životy a chtějí nás připravit o věčný život.

Tento verš také upozorňuje čtenáře, že v knize Zjevení uslyší o věcech, které se z jeho perspektivy budou odehrávat v budoucnosti. Kniha Zjevení tady popisuje dějiny plánu spasení od doby apoštola Jana až po druhý příchod Ježíše Krista.

Výklad dvacátého verše.

²⁰Toto je tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v mé pravici, a těch sedmi zlatých svícňů: Sedm hvězd jsou andělé sedmi církví a sedm svícňů je sedm církví."

Tajemství se řecky řekne musterion. V raných křesťanských dobách toto slovo neznamenovalo něco, co by člověk nemohl pochopit, tak, jak je to nyní. Tajemství v tehdejších chápáních bylo něco, čemu mohli rozumět ti lidé, kteří byli zasvěcení. Jinými slovy ti, kteří měli právo na to tomu rozumět.

Matouš 13:10-11 ¹⁰Tehdy k němu přistoupili učedníci a ptali se: "Proč s nimi mluvíš v podobenstvích?" ¹¹"Vám je dáno znát tajemství nebeského království," odpověděl jim, "ale jim to dáno není.

Apoštol Pavel hovoří o vzkříšení, a také o plánu spasení, jako o tajemství.

1. List Korintským 15:51-52 ⁵¹Prozradím vám teď tajemství: Všichni nezemřeme, ale všichni budeme proměněni - ⁵²naráz, v okamžiku, za zvuku polnice ohlašující konec. Až zatroubí, mrtví budou vzkříšeni k nesmrtelnosti a my budeme proměněni.

Římanům 16:25-26 ²⁵Tomu, který má moc vás posílit podle mého evangelia a kázání Ježíše Krista, podle zjevení tajemství, které bylo po věčné časy skryto, ²⁶ale nyní je zjeveno, a podle nařízení věčného Boha je skrze prorocká Písma oznámeno všem národům k poslušnosti víry.

Je zajímavé, že symbol 7 hvězd je nazván tajemstvím, přestože je vzápětí vysvětleno, co ten symbol vlastně znamená. V knize Zjevení je tedy tajemstvím něco, co je vysvětleno tomu, který na to má právo, nebo těm, kterým to chce Bůh odhalit.